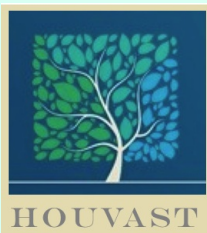

De laatste nacht

"Onopvallend, onverwacht en onverklaarbaar maakte de steen zich los die het proces aan het rollen bracht. Geen overtreding, geen aanklacht, geen rechtszaak: het oordeel over Hem stond vast: die Man moet weg. Dat is merkwaardig, want Jezus had geen persoonlijke tegenstanders. Diegenen die tegen Hem ingezet worden werden slechts met grote moeite gevonden. Waarom die dodelijke haat tegen Hem? Jezus gaf geen aanleiding om aangeklaagd te worden; het is niet goed te praten. Elke gevestigde macht is van nature op zelfhandhaving uit en waant zich verheven boven goed en kwaad. Alles wat van pas komt is toegestaan; alles wat in haar nadeel is is slecht... Daarom is er geen persoonlijke vijand nodig om Jezus aan de dood uit te leveren. Dat verklaart waarom wij degene die aan de touwtjes trekt in het proces niet te zien krijgen. Achter hun indrukwekkende ambten – raadsheren, hogepriesters, schriftgeleerden – blijven ze voor de lezer anoniem. Het komt de boze goed uit om vanuit de hinderlaag te opereren. Het gaat dan niet om de vraag van moraal, maar of iets gelegen komt. "Tijdens het feest kan dat niet, want dan komt het volk in opstand". De manier wordt niet bepaald door het geweten, maar de wet van de diplomatie. Daarom moet het zo nodig "door middel van een list" plaatsvinden".

(T. Domanyi, Dennoch Glauben, deel 2, p106)

Behalve deze flyers biedt HouVast een bibliotheek aan digitale boekjes en samenvattingen van predikingen, vertaalde boeken over geloof en levenswijze. Bestudeer de Module C waarin honderden boeken en publicaties zijn verzameld, die je naar de Bron van Leven verwijzen... Volg HouVast via www.goednieuws.org

Wat dan... als het waar is

- * dat God de mens geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis
- * dat de mens zich van God verwijderde en in zonde viel, met alle noodlottige gevolgen van dien
- * dat God zelf het probleem van de zonde op Zich neemt en dat Jezus - God zijnde - mens is geworden zoals wij, verzocht werd zoals wij, zonder te zondigen, de plaats innam die wij verdienen, omdat wij de plaats kunnen innemen, die alleen Hij verdient
- * dat God aan elk mens de weg tot herstel en zaligheid aanbiedt
- * dat God de zondaar voortdurend oproept zich te bekeren en dat Hij hem zijn zonden wil vergeven en hem wil reinigen ervan
- * dat wij behouden worden vanuit zijn genade – gratis – door het geloof
- * dat God het hoogste doel voorheeft met de mens = zijn heiliging
- * dat Hij van de mens een nieuw schepsel wil maken = herscheppen
- * dat Hij dit alles wil doen opdat de gelovige voorbereid zou zijn op de wederkomst van Jezus
- * dat God dit alles wil bereiken, nú, terwijl de mens leeft, omdat de doden niets weten, niets kunnen – omdat voor hen onherroepelijk alles voorbij is en dat iedere gestorvene wacht op de wederkomst van Jezus.
- * dat God ons het gebed gegeven heeft als middel om intieme gemeenschap met Hem te hebben. Doorheen Zijn Woord en doorheen de relatie die we met Hem kunnen hebben door het gebed, kunnen we God steeds beter leren kennen.
- * dat Hij ons voor alle volledigheid zijn Heilige Geest schenkt om ons te overtuigen, te leiden in al zijn waarheid, de wedergeboorte te verwezenlijken, geestelijke of geloofskracht te ontwikkelen, een vruchtbaar geloofsleven te ervaren en gaven te schenken

- * dat God ons zijn heilige wet geschonken heeft, opdat, als wij ernaar zouden leven, dat het ons wél zou gaan (Stel je eens voor wat er zou gebeuren als die Wet de motivatie zou zijn die uit het hart van de mensen zou komen)
- * dat Hij, de Schepper, de rustdag van de zevende dag, de sabbat (zoals beschreven in het vierde gebod), geschonken heeft als wekelijkse feestdag om ons gedurig te *herinneren* dat wij Zijn schepselen zijn, en ook Zijn verlore kinderen.
- * dat de Schepper ons waarschuwt voor een valse rustdag door mensen ingevoerd, om kostbare zielen in de dwaling en in het verderf te storten
- * dat Jezus met nadruk verklaarde dat Hij zijn gemeente of kerk zou bouwen, niet op een mens, maar op Zichzelf, de Eeuwige Rots, in wie de mensen moeten geloven om behouden te worden
- * dat God ons veel Bijbelse profetieën gegeven heeft om te bewijzen dat Hij de ware God is en om zijn kinderen voor te bereiden op belangrijke gebeurtenissen met betrekking tot zijn eerste en tot zijn tweede komst
- * dat Hij bijzondere tekenen gegeven heeft om aan te tonen dat zijn wederkomst zeer dichtbij komt
- * dat God ons aantoonst dat het werk van verlossing, op een materiële manier voorgesteld in de aardse tabernakel, een beeld is van wat in werkelijkheid in het hemelse heiligdom plaatsvindt
- * dat Hij, door middel van profetieën, geloofwaardig bevestigt aan de hand van wat in de loop van de geschiedenis gebeurd is en heden plaats vindt (men kan er niet naast kijken), aantoonst dat het leven hier op aarde naar zijn einde loopt, en dat Jezus op het punt staat terug te komen, omdat het lot van elk mens bezegeld is
- * Als dat allemaal waar is - en als we ons houden aan het zuivere woord van God, dan is het waar - **wat dan?** Wat doen we ermee?

Het wonderbaarlijke zaad van het evangelie wordt gezaaid – in welke grond valt het? Met welke ernst overwegen wij ieder woord van God, dat niet louter een geschiedenis is van Israël, maar waarvan ieder woord betrekking heeft op onze situatie vandaag? Begrijpen wij dat het een oproep is tot bekering, een kloep aan de deur van ons hart, een uitnodiging om terug te keren en te vertrouwen op God? Aanvaardt wij dit woord in ons persoonlijke leven?

Het zijn vragen, en alleen wij zelf kunnen er antwoord op geven. Voor dat Israël het Beloofde Land introk, stelde Jozua het volk voor de keuze *“Kies dan Wie gij dienen wilt”*. Hij voegde daar onmiddellijk aan toe welke zijn keuze was. Zijn geestelijk oog had voldoende bewijs gekregen van Wie hij wilde volgen. Maar voor het geestelijk Israël - u en ik - klinkt dezelfde vraag om een keuze te maken, voor het Beloofde Land een werkelijkheid wordt.

Die keuze maakt het verschil tussen leven en dood, zegen of vloek.

De korte tijd van beproeving in het leven van nu, weegt niet op tegen de heerlijkheid van het eeuwige leven, onze hoop :

“Zij allen zijn in geloof gestorven; wat hun beloofd was zagen ze geen werkelijkheid worden, ze hebben slechts een glimp ervan begroet, en ze zeiden van zichzelf dat zij op aarde leefden als vreemdelingen en gasten. Door zo te spreken lieten ze blijken op doorreis te zijn naar een vaderland. En daarmee bedoelden ze niet het vaderland waaruit ze weggetrokken waren, anders waren ze daarheen wel teruggekeerd. Nee, ze keken reikhalzend uit naar een beter vaderland: het hemelse. Daarom schaamt God zich er niet voor hun God genoemd te worden en heeft hij voor hen een stad gereedgemaakt” Hebr 11

Babel: Dat is waar je uitkomt als alles 'één' wordt

In Babylonische **ballingschap** beland je als je naar 'eenheid' verlangt...

Niet naar Babel dus. Neen: naar Jeruzalem: daar is ademruimte: daar is de 'Geest' uitgestort niet op één (soort) vlees, maar op alle vlees. Daar heeft zich de gave van tongen niet beperkt tot 'ene', Neen: de tongen als van vuur verdeelden zich en zetten zich op ieder van hen

En vandaar uit wandelt het goddelijk woord naar alle volkeren. Geen middelpuntzoekende beweging in het boek Handelingen, neen middelpuntvliedende kracht, Jeruzalem, Judea, Samaria, tot de einden der aarde... Opdat de aarde vol worde... met allemaal verschillende mensen, die allemaal in hun eigen taal het geheim van dood en leven, het mysterie van kruis en opstanding, ondergang die tot nieuw leven leidt... te horen krijgen... Let wel: zij worden niet een-talig, eenvan spraak, met één project: koekoek-eenzang, één pot nat, allemaal hetzelfde. Neen: de beweging verloopt precies andersom: de ene Geest verdeelt zich over alle volken...

Zoveel verschillende talen, zoveel verschillende culturen, zoveel verschillende volken: al die strijdigheden, tegenstellingen: Wat een diaspora... dat is toch een niet uit te houden spanning. Zo'n beweging krijg je nooit op één lijn, nooit de neuzen allemaal dezelfde kant op.

En inderdaad: De 'aanknopingen' aan het ene Jezus-gebeuren zijn dan ook meteen al zo divers, dat er binnen de kortste keren een conflict is, een concilie nodig... op het nippertje wordt de inboedel gered..., maar oost staat tegenover west, Jood tegen heiden, slaaf tegen vrije... man.. vrouw... Dat kan niet in de hand gehouden worden, hoezeer Paulus ook probeert.. Dat moet verstrooid raken over de hele aarde... als zaad in de wind.

Jeruzalem kan nooit Babylon worden, nooit, tenzij zij hoereert en haar eigen wezen verloochent.... Vanuit Jeruzalem begint de door Christus vernieuwde beweging, middelpuntvliedend, uiteenbrekend als het zonlicht in alle kleuren van de regenboog.

Zo'n beweging zal niet onder controle te houden zijn, hoezeer het ook is geprobeerd... want als eenheid macht maakt, dan zal differentiëring wel zwakte maken, machteloos. Wie zei ook al weer, dat *het evangelie des kruises* een aanstoot, een dwaasheid was en ook iets van: het zwakke Gods, dat sterker is dan de mensen...?